

Torniodalshäst eller Lynggehäst.

Torndalshäst, Lyngenhästen, var en arbetshäst, men också en draghäst för turister i Tornedalen.

Rasen försvann nästan helt, men några uppfödare fortsatte avel för att få till en bra ridhäst, 1968 ändrades namnet till Nordlandshäst.

Förutom olika verk användes hästen till att förflytta sig med, på samma sätt som renar. Det fanns många ställen att byta häst på mellan Torneå och Pello. På dessa gårdar hölls hästar för turister och andra resande. På sommaren släpptes de ut i betesmarken, och där gick de i sina flockar. Om hästen behövdes sökte bonden efter hästen på den plats där han visste att hjorden var, och släppte sedan tillbaka den. På hösten, när vädret blev kallare, återvände hästarna av egen vilja till sin ägare.

Dessa hästar var starka och fredliga djur. På 1930-talet vidtogs mer systematiska åtgärder för att bevara rasen, bara några år senare under andra världskriget försvann många av Tornedalshästar eller dödades och rasen blev nästan utrotad. Uppfödare började systematisk med uppfödning av de återstående hästarna. När gårdarna började mekanisera på 1950- och 1960-talet ersatte många bönder sina hästar med traktorer och slutade föda upp den nordliga rasen.

Många av hästarnas bästa gener försvann. Några fortsatte dock avel, men fokuserade mer på mindre hästar för att producera ridhästar istället för arbetshästar, och 1968 döptes rasen om till Nordlandshästen och fick ny status på marknaden.

